

[1]

Izgradnja sluha je najvažnija. Trudi se od svojih ranih dana da prepoznaš tonalitet i pojedinačne zvuke. Zvono, prozorsko okno, kukavica – pokušaj da odrediš koje tonove oni proizvode.

[2]

Lestvice i druge vežbe za prste treba vredno svirati. Mnogi, međutim, smatraju kako su sve postigli time što i do u poodmakle godine svakoga dana provode sate i sate u mehaničkom vežbanju. To je otprilike kao kada bi se neko svakodnevno upinjao da koliko je god moguće brzo, i uvek sve brže, izgovara azbuku. Koristi svoje vreme na bolji način.

[3]

Izmišljena je takozvana »néma klavijatura«; probaj je samo nakratko, tek koliko da vidiš

da ona ne služi ničemu. Od némog se govor ne uči.

[4]

Sviraj u tempu! Sviranje nekih virtuoza je nalik na hod pijanog. Takve nikad ne uzimaj za primer.

[5]

Izučí što je pre moguće temeljne zakone harmonije.

[6]

Ne plaši se reči: teorija, general-bas, kontrapunkt isl.; one će ti prijateljski krenuti ususret, ako i ti k njima isto tako pođeš.

[7]

Nikad ne prosviravaj nehajno! Već uvek svežinom, i nikad samo do pola komada!

[8]

Razvlačenje tempa i ubrzavanje podjednako su velike greške.

[9]

Potrudi se da lake komade sviraš dobro i lepo; to je mnogo bolje nego da teške izvodiš na osrednji način.

[10]

Tvoj instrument mora uvek da bude čisto naštimovan.

[11]

Komade moraš poznavati ne samo u prstima, već i biti u stanju da ih bez klavira pevušiš. Izošttravaj moć svoje uobrazilje, tako da možeš zapamtiti ne samo melodiju neke kompozicije, nego i harmoniju koja joj pripada.